

[Taanquist]

ord, men ganske enkle ting, f.eks. at styrke Arbejdstilsynet. Jeg tør ikke gætte på, hvor stor en del af sygdommene der stammer fra et dårligt arbejdsmiljø. Også det har arbejdsministeren forhindret os i at få oplyst. Men det er et meget stort antal, og der er virkelig noget at hente.

Der bliver spurgt: Hvor skal vi få pengene fra? Jamen vi har heldigvis Det Radikale Venstres oplæg om, at forurenere betaler. Det er et princip, vi tilslutter os. Det Radikale Venstre er godt nok begyndt at rende fra det igen, det er en helt anden historie, men det er fint formuleret af Det Radikale Venstre her fra talerstolen: Forurenere betaler – og det er rimeligt. Der er som sagt en hel masse at hente på det område.

Ministeren siger, at der jo er en række forslag. Ja, ja, når jeg ser på arbejdsmiljøområdet, så ser jeg et forslag om en indsats mod kræftfremkaldende stoffer og materialer og en indsats mod dødsulykker. Det er meget snævert. Det er meget snævre mål for et meget stort og bredt område, som koster det danske samfund utrolig mange penge.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Med hensyn til debatten om kosten og det forebyggede arbejde kunne jeg næsten ønske, at undervisningsministeren havde været til stede.

Det er jo sådan i dag, at næsten alle borgere i Danmark på et eller andet tidspunkt i skolen har fået elementær undervisning i ernæringslære og lign. Hvis vi virkelig skal have resultater på længere sigt og sørge for, at alle får en viden, må man styrke faget hjemkundskab. Vi ser gerne i Kristeligt Folkeparti familiekundskab i skolen, sådan at man fik lært noget om de enkelte næringsmidler og lærte selv at vurdere og tage stilling til dem. Så kan man selv vurdere, om man vil spise sundt eller usundt. Mange ved det godt. Langt flere, end vi tror, ved egentlig godt, hvad de skal gøre.

Måske vi på en meget mere populær måde – allerede fra børnene er små og gennem hele opvæksten – skulle lære dem noget om, hvorfor man skal have de ting, og hvordan de virker i vores krop, og hvad der sker, hvis vi ikke får dem. De er meget mere modtagelige i de år, end de senere er.

Med hensyn til forebyggelse for ældre er der kommuner i dag, hvor man op søger de ældre og ser på deres boligforhold, om der er løse

tæpper og sådan nogle ting, deres sundhedstilstand, hvor der jævnligt kommer læger og sygeplejersker. Jeg tror, at hvis man tager initiativ i alle kommuner til at forebygge sygdomme og den slags ulykker, så vil vi have vundet meget.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage til ordførerrækken.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg ville såmænd bare sige til ministeren, at jeg er helt opmærksom på begge de bøger, der findes, også de opregninger, der er. Men det, vi frygter, når vi læser bøgerne, er, om man nu får taget disse initiativer.

Jeg har læst, at ministeren siger i sin redegørelse, at man vil tage sagen op om to år og se, hvordan det er gået. Jeg er nok lidt utålmodig, og hvis jeg forstod ministeren ret, var hun det også. Nu har ministeren jo større chance for at indhente viden rundt omkring i systemet, end vi andre har, så det kunne godt være, at det ikke var så dårligt at diskutere det lidt, inden de to år var omme, sådan at vi måske kunne inspirere til, at der kom endnu mere positivt ud af det, end det umiddelbart ser ud til.

Det, ministeren havde bemærkninger om i forhold til økonomien, var, at pengene måtte findes inden for de eksisterende rammer, der måtte omprioriteres. Det er det, der er svært. Det svære er, at vi så forfærdelig nødig vil undgå at behandle nogen, der har behov for behandling, men at vi utrolig gerne vil forebygge, sådan at man ikke kommer i behandlingssituationen.

Jeg pegede i mit indlæg på, at man i en overgangsperiode måtte regne med, at det kunne koste noget. Det mener jeg det er nødvendigt at se i øjnene, fordi det er svært at pille ud af noget, der allerede er båndlagt som en behandlingsindsats.

Der er også noget andet, og det er spørgsmålet om det decentrale område. Vi ved, at opgaverne ligger forskellige steder, dels i amter, dels i kommuner, og man kunne godt forestille sig, at det var kommunerne, der fik udgifterne til det forebyggende, og at det var amterne, der fik besparelserne i forhold til behandlingssystemet. Men jeg håber da, at man er kommet ud over så snævre synspunkter, at det ikke er det, der kommer til at tælle, når man skal tilrettelægge arbejdet.